

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: I. S.**, zastoupen JUDr. Robertem Jonákem, advokátem, se sídlem Žižkova 280, Havlíčkův Brod, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 4. 2005, č. j. 28 Az 128/2004 - 27,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá**.
- II.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi JUDr. Robertu Jonákovi, **se určuje** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 2558,50 Kč. Odměna bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá kasační stížností rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 28 Az 128/2004 - 27 ze dne 28. 4. 2005, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 94/CU - 06 - C07 - 2004 ze dne 13. 7. 2004, kterým stěžovateli nebyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), udělen azyl a kterým bylo rozhodnuto o tom, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel ve své kasační stížnosti namítá, že skutková podstata, z níž žalovaný vycházel, nemá oporu ve spisech či je s nimi v rozporu (stěžovatel tu Nejvyššímu správnímu soudu předkládá k rozhodnutí alternativu) a krajský soud měl k jím podané žalobě napadené rozhodnutí žalovaného zrušit, avšak neučinil tak. Stěžovatel tu namítá, že za žalovaného nepodepsala rozhodnutí osoba oprávněná za žalovaného jednat, krajský soud se přitom s touto námitkou řádně nevypořádal. Dále stěžovatel namítá, že podklady, na které se žalovaný ve svém rozhodnutí odvolal, netvořily podklad jeho rozhodnutí a nebyly obsaženy ve spise. Kromě toho stěžovatel namítá, že žalovaný i krajský soud se nedostatečně vypořádali s otázkou tzv. humanitárního azylu, přitom stěžovatel uvádí, že v České republice žije společně celá stěžovatelova rodina. Ze všech shora uvedených důvodů stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené rozhodnutí krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Zároveň stěžovatel navrhuje přiznání odkladného účinku jím podané kasační stížnosti.

Žalovaný ve svém vyjádření její důvodnost popírá; poukazuje na skutečnost, že udělení azylu je pouze jednou, a sice krajní možností získání oprávnění k pobytu na území České republiky, kromě toho žalovaný poukazuje na omezený rozsah přezkumu otázky humanitárního azylu a navrhuje zamítnutí kasační stížnosti.

Z obsahu správního spisu Nejvyšší správní soud zejména zjistil, že rozhodnutí žalovaného založené ve spisu je opatřeno podpisem ředitele odboru azylové a migrační politiky; pokud jde o důvody, pro které stěžovatel o udělení azylu žádal, tu stěžovatel poukazyval na to, že v minulosti začal v České republice podnikat, v zemi svého původu žádné konkrétní problémy neměl, naopak zde byl odsouzen za to, že řídil motorové vozidlo přesto, že mu byl vysloven zákaz, a nebylo mu prodlouženo vízum. Důvodem byla tedy legalizace pobytu a snaha být zde se svojí rodinou. Žalovaný stěžovateli azyl neudělil. Z obsahu soudního spisu pak vyplývá, že stěžovatel napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, v níž namítal absenci podpisu oprávněné osoby na rozhodnutí žalovaného a nedostatky v podkladech rozhodnutí. Krajský soud stěžovatelovu žalobu zamítl. Rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen dne 26. 5. 2005 a ten jej dne 9. 6. 2005 napadl kasační stížností.

Stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Pokud jde o přípustnost kasační stížnosti, pak námitka, podle níž žalovaný i krajský soud se nedostatečně vypořádali s otázkou tzv. humanitárního azylu, je zčásti nepřipustná, zčásti nedůvodná. Nepřipustná je v té části, kde stěžovatel namítá, že se touto otázkou nezabýval žalovaný, a sice z toho důvodu, že tato námitka nemá oporu v žalobě. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. je totiž kasační stížnost nepřipustná mimo jiné i tehdy, opírá-li se o jiné důvody, než které byly uplatněny v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač jejich uplatnění nic nebránilo. Nedůvodná je pak tato námitka ve vztahu k přezkumu uskutečněnému krajským soudem; pokud stěžovatel tuto otázku neučinil předmětem přezkumu, pak se krajský soud, jenž je v přezkumné činnosti podle § 75 odst. 1 s. ř. s. zásadně determinován uplatněnými žalobními body, touto otázkou zabývat neměl. Nemůže být tedy důvodnou námitka, podle níž se touto otázkou nezabýval dostatečně.

Další námitky jsou přípustné, nikoli však důvodné.

Pokud stěžovatel namítá, že mu nebylo doručeno rozhodnutí žalovaného, které by podepsala oprávněná osoba, pak Nejvyšší správní soud uvádí, že ve správním spise je založené rozhodnutí, jež podpisem opatřil ředitel odboru žalovaného. Pokud jde tedy o případnou nicotnost rozhodnutí žalovaného z důvodu absence podpisu oprávněné osoby na rozhodnutí žalovaného, k níž stěžovatel směřuje, potom Nejvyšší správní soud žádné pochybení při přezkumu krajským soudem neshledává. Nicotnost (neexistenci) správního aktu totiž způsobují jen takové vady řízení, které mají za následek, že o správním aktu nelze v daném případě vůbec hovořit. Může se přitom jednat například o vady spočívající v rozhodování absolutně nekompetentního orgánu, rozhodování podle právního předpisu, který byl přede dnem rozhodnutí bez náhrady zrušen, či absolutní nedostatek zákonem předepsané formy. Namítanou vadu formy rozhodnutí ovšem nelze pokládat za natolik intenzivní, aby mohla založit přímo nicotnost tohoto rozhodnutí. Za nicotné by toto rozhodnutí mohlo být považováno například tehdy, kdyby se posléze ukázalo, že absence podpisu oprávněné osoby odráží fakt, že toto rozhodnutí bylo vydáno zcela bez jejího vědomí. Tak tomu ovšem v daném případě zjevně není. Ve správním spisu je založeno vyhotovení rozhodnutí, které je řádně podepsáno oprávněnou osobou, a není tak ve skutečnosti pochyb o tom, že rozhodnutí v prvním stupni správního řízení skutečně vydal ředitel odboru azylové a migrační politiky, tedy osoba k jeho vydání oprávněná. Vada rozhodnutí spočívající v nedostatku podpisu na tom vyhotovení rozhodnutí, jež bylo stěžovateli doručeno, za situace, že součástí správního spisu je vyhotovení rozhodnutí, které je podepsáno oprávněnou osobou a je i jinak bezvadné, tedy nezakládá nicotnost tohoto rozhodnutí. Tato námitka tedy důvodnou není.

Stejně tak Nejvyšší správní soud neshledává důvodnou námitku absence části podkladů ve správním spisu. Stěžovatel nespecifikuje, jaké listiny ve správním spisu nebyly, přitom ze spisu samotného žádná zjevná nekompletnost nevyplývá. Za situace, kdy stěžovatel v průběhu správního řízení poukazoval na skutečnost, že zde v České republice podnikal, avšak poté mu nebylo prodlouženo vízum, tedy neuváděl žádné skutečnosti, jež by bylo zapotřebí prokazovat listinami, není navíc zřejmé, jakými listinami by dle stěžovatele mohly být prokazovány důvody azylově relevantní. Způsob, jakým se krajský soud vypořádal s touto námitkou stěžovatele, tedy Nejvyšší správní soud rovněž plně aprobuje.

Ze všech shora uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.). Žalovanému náklady řízení, které by přesáhly běžné náklady jeho administrativní činnosti, nevznikly, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 7 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nebylo přiznáno.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven usnesením krajského soudu č. j. 28 Az 128/2004 - 56 ze dne 14. 9. 2005 zástupcem advokát JUDr. Robert Jonák. Soud mu určil odměnu za zastupování ve výši 2558,50 Kč, a sice za dva úkony právní služby ve výši 2000 Kč spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí zastoupení a v doplnění kasační stížnosti (§ 11 odst. 1 písm. b/ a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů) společně se dvěma režijními paušály ve výši 150 Kč podle § 13

odst. 3 téže vyhlášky, to vše navýšeno o částku odpovídající dani z přidané hodnoty. K úhradě odměny stanovil soud přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu